РЕШЕНИЕ НА СЪДА (трети състав)

18 октомври 2007 година *

По дело C-173/06

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 234 ЕО от Commissione tributaria regionale di Genova (Италия) с акт от 13 февруари 2006 г., постъпил в Съда на 3 април 2006 г. в рамките на производство по дело

Agrover Srl

срещу

Agenzia Dogane Circoscrizione Doganale di Genova,

СЪДЪТ (трети състав),

състоящ се от: г-н A. Rosas, председател на състав, г-н J. Klučka, г-н A. Ó Caoimh, г-жа P. Lindh (докладчик) и г-н Ал. Арабаджиев, съдии,

* Език на производството: италиански.

генерален адвокат: г-жа V. Trstenjak,
секретар: г-жа L. Hewlett, главен администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 28 февруари 2007 г.,

като има предвид становищата, представени:

— за Agrover Srl, от г-жа G. Leone, avvocato,

— за италианското правителство, от г-н I. M. Braguglia, в качеството на представител, подпомаган от г-н G. Albenzio, avvocato dello Stato,

— за Комисията на Европейските общности, от г-жа J. Hottiaux и г-жа D. Recchia, в качеството на представители,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебно заседание на 7 юни 2007 г.,

постанови настоящото

Решение

1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 216 и член 220 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността (ОВ L 302, стр. 1; Специално издание на български език 2007 г., глава 2, том 5, стр.58), изменен с Регламент (ЕО) № 2700/2000 на Европейския парламент и на Съвета от 16 ноември 2000 година (ОВ L 311, стр. 17; Специално издание на български език 2007 г., глава 2, том 13, стр.12, наричан по-нататък „Митнически кодекс“).

2 Запитването е отправено в рамките на предявена от Agrover Srl (наричано по-нататък „Agrover“) жалба за отмяна на акта за събиране на мита, издаден от Agenzia Dogane Circoscrizione Doganale di Genova (митническите органи на Генуа).

Правна уредба

3 Европейското споразумение за асоцииране между Европейските общности и техните държави-членки, от една страна, и Република Унгария, от друга страна, подписано в Брюксел на 16 декември 1991 г., е одобрено от името на Европейските общности с Решение 93/742/Евратом, ЕОВС, ЕО на Съвета и на Комисията от 13 декември 1993 г. (ОВ L 347, стр. 1). Протокол № 4 към Споразумението относно дефиницията на понятието „продукти с произход“ и методите за административно сътрудничество, изменен с Решение № 3/96 на Съвета за асоцииране между Европейските общности и техните държави-членки, от една страна, и Република Унгария, от друга страна, от 28 декември 1996 г. (ОВ L 92, 1997 г., стр. 1, наричан по-нататък „Протокол № 4“), съдържа в член 15, озаглавен „Забрана за възстановяване на мита или за освобождаване от тях“, следните разпоредби:

„1. а) Материалите без произход, използвани в производството на продукти, произхождащи от Общността, Унгария или от една от другите страни, посочени в член 4, за които се издава или съставя доказателство за произход в съответствие с разпоредбите на глава V, не подлежат на възстановяване на или освобождаване от мита, от какъвто и да е вид в Общността или в Унгария.

[…]

2. Забраната в параграф 1 се прилага по отношение на всякакви разпоредби за възстановяване, опрощаване или неплащане, частично или пълно, на мита или такси, имащи равностоен ефект, прилагани в Общността или в Унгария към материали, използвани в производството, и към продукти, посочени в параграф 1, буква б), където такова възстановяване, опрощаване или неплащане се прилага изрично или ефективно, когато продуктите, получени от въпросните материали, са изнесени и не остават там за местно потребление.

3. Износителят на продукти, за които е издадено или съставено доказателство за произход, трябва да бъде готов да представи по всяко време, при поискване от митническите власти, всички необходими документи, доказващи, че не е получено никакво възстановяване по отношение на материалите без произход, използвани в производството на въпросните продукти и че всички мита или такси, имащи равностоен ефект, прилагани към такива материали, са били действително платени.

[…]“ [неофициален превод]

4 Член 114, параграф 1 от Митническия кодекс гласи по-конкретно, че режимът активно усъвършенстване позволява да бъдат осъществени една или повече операции на митническата територия на Общността по усъвършенстването на необщностни стоки, предназначени да бъдат реекспортирани от митническата територия на Общността като компенсаторни продукти, без да се облагат с вносни мита и без да подлежат на мерките на търговската политика. Този режим активно усъвършенстване се нарича „система с отложено плащане“ (член 114, параграф 2, буква а), от Митническия кодекс). От член 114, параграф 2, букви в) и г) от Митническия кодекс следва, че компенсаторни продукти са всички продукти, получени в резултат на операциите по усъвършенстване, като обработка или преработка на стоките.

5 Член 115, параграф 1, буква а) от Митническия кодекс допуска също получаването на компенсаторните продукти от „еквивалентни стоки“, определени в член 114, параграф 2, буква д) от Кодекса като „общностни стоки, използвани вместо вносни стоки за производството на компенсаторни продукти“, при условие че тези стоки са технически и търговски еквивалентни на вносните стоки. Става въпрос за система, наричана „еквивалентна компенсация“. Член 115, параграф 1, буква б) от Митническия кодекс предвижда обаче, че компенсаторните продукти, получени от еквивалентни стоки, могат да бъдат изнесени извън Общността преди вноса на стоки с произход от трети страни (система, наричана „предварителен износ“ или „EX/IM“).

6 Съгласно член 115, параграф 3 от Митническия кодекс, прибягването до еквивалентна компенсация има за последица изменение на митническото положение на стоките: „за митнически цели вносните стоки се считат за еквивалентни, а еквивалентните стоки — за вносни“.

7 Съгласно член 216 от Митническия кодекс:

„1. Доколкото сключени споразумения между Общността и трети страни предвиждат преференциално тарифно третиране при внос в тези страни на стоки с произход от Общността по смисъла на тези споразумения, при условие че когато тези стоки са получени под режим активно усъвършенстване, необщностните стоки, вложени в стоките с произход от Общността, подлежат на заплащане на съответните вносни мита, валидирането на необходимите документи за получаване в третите страни на преференциалното тарифно третиране поражда вносно митническо задължение.

2. За момент на възникване на това митническо задължение се счита моментът, в който митническите органи приемат декларацията за износ на въпросните стоки.

3. Длъжник е декларантът. При косвено представителство лицето, за чиято сметка се подава декларацията, се счита също за длъжник.

4. Размерът на вносните мита по това митническо задължение се определя при същите условия, както и в случаите на митническо задължение, породено от приемането на същата дата на декларацията за допускане за свободно обращение на стоките с цел приключване на режима активно усъвършенстване."

8 Член 220, параграф 2 от Митническия кодекс гласи:

„Извън случаите, посочени в член 217, параграф 1, втора и трета алинея, последващо вземане предвид не се допуска, когато:

[…]

б) размерът на законно дължимите мита не е бил взет предвид вследствие на грешка от страна на самите митнически власти, която не е можело по разумен начин да бъде открита от длъжника, като последният от своя страна е действал добросъвестно и е спазил всички разпоредби, предвидени от действащите разпоредби по отношение на митническата декларация.

[…]“

Спорът по главното производство и преюдициалните въпроси

9 Agrover е дружество, установено в Италия, което разполага с разрешение за активно усъвършенстване на неолющен ориз. През месец декември 2000 г. то изнася на три пъти бланширан ориз с произход от Общността за Унгария, след което през месец февруари 2001 г. внася от Тайланд еквивалентни количества олющен ориз, освободен от мита.

10 На 26 януари 2004 г. италианските органи приемат въз основа на член 216 от Митническия кодекс, че тези операции не могат да се ползват от режима активно усъвършенстване. Всъщност тези органи считат, че освобождаване от мита би могло да се предостави само ако компенсаторният внос се е отнасял до стока, внесена от страна, която е сключила преференциално споразумение с Общността, като по отношение на Кралство Тайланд случаят не е такъв. При това положение посочените органи събират съответните мита по вноса на ориз (73 767,88 EUR). Agrover оспорва това решение пред Commissione tributaria provinciale di Genova (Областната данъчна комисия на Генуа). Тя отхвърля жалбата с решение от 2 юли 2004 г., което е обжалвано от Agrover пред препращащата юрисдикция.

11 При тези обстоятелства Commissione tributaria regionale di Genova (Областната данъчна комисия на Генуа) решава да спре производството и да постави на Съда на Европейските общности следните преюдициални въпроси:

„1) Може ли член 216 от Митническия кодекс […] да се прилага, в случай че предварителният износ на общностна стока (ориз) под режим активно

усъвършенстване със сертификат EUR.1 за трети страни (с които е сключено споразумение за преференциално тарифно третиране) води до налагането на вносни мита към момента на последващ компенсаторен реимпорт на същата (еквивалентна) стока от трета страна, която не е сключила споразумение с Общността?

2) В случай, че предвидените по член 216 от Митническия кодекс мита [...] не са събрани в рамките на компенсаторния внос, може ли митницата да ги събере впоследствие или напротив, налице е случай на освобождаване, посочен в член 220 от същия кодекс?“

По преюдициалните въпроси

По първия въпрос

Становища, представени пред Съда

12 Agrover и Комисията на Европейските общности застъпват становището, че член 216 от Митническия кодекс не се прилага към операциите по активно усъвършенстване с предварителен износ, което се оспорва от италианското правителство.

13 Agrover твърди, че посоченият член 216 предполага, че необщностните стоки са били „вложени“ в компенсаторен продукт. Следователно тази разпоредба не се прилагала, когато компенсаторният продукт е бил предварително изнесен преди вноса на стока с произход от трета страна, какъвто е случаят в главното

производство. Това тълкуване се потвърждавало и от член 15 от Протокол № 4, който забранява възстановяването на мита единствено за „материали без произход, използвани в производството на продукти, произхождащи [по-специално] от Общността“. [неофициален превод] Agrover добавя, че прилагането на член 216 от Митническия кодекс нарушило равновесието при транзакциите, предмет на спора по главното производство, и че това му причинило загуба от приблизително 210 EUR на тон ориз.

14 Комисията напомня, че член 216 от Митническия кодекс се отнася до стоки „с произход от Общността“. Промяната в митническия статут, която следва от член 115, параграф 3 от Кодекса, има за последица обаче, че операция от вида ИВ/ВМ не може да се третира като износ на стоки за трета страна, с която съществува преференциално тарифно споразумение. Освен това фактът, че член 216, параграф 2 от посочения Кодекс определя възникването на митническото задължение към датата на приемане от митническите органи на декларацията за износ, показва, че тази разпоредба е явно неприложима към операция от вида ИВ/ВМ. Предвид на тази правна фикция, италианските органи не трябвало да заверят сертификат EUR.1 за ориза с произход от Общността, който е трябвало да бъде изнесен за Унгария, а напротив, следвало да приемат, че този ориз идва от Тайланд, за да бъде изнесен за Унгария под режим активно усъвършенстване ИВ/ВМ.

15 Според италианското правителство доводът на Agrover води до прекомерно натрупване на облекчения в рамките на една и съща операция, тъй като както предварително изнесеният продукт, така и продуктите с произход от трети страни, са освободени от всякакви мита. Съмненията относно тълкуването на член 216 от Митническия кодекс били повдигнати в Комитета по митническия кодекс, който в документ TAXUD/724/2003 от 20 март 2003 г. достигнал до извода, че тази разпоредба се прилага във всички случаи на активно усъвършенстване на ориз с предварителен износ и еквивалентна компенсация.

Отговор на Съда

16 Със своя първи въпрос препращащата юрисдикция пита по същество дали член 216 от Митническия кодекс се прилага към операции по активно усъвършенстване с предварителен износ.

17 В самото начало е уместно да се напомни, че според постоянната практика на Съда при тълкуването на разпоредба от общностното право следва да се имат предвид не само съдържанието ѝ, но също и контекстът, в който е създадена, целите на правната уредба, чиято част се явява (Решение от 17 ноември 1983 г. по дело Merck, 292/82, Recueil, стр. 3781, точка 12, както и Решение от 8 септември 2005 г. по дело Mobistar и Belgacom Mobile, C-544/03 и C-545/03, Recueil, стр. I-7723, точка 39), както и разпоредбите на общностното право като цяло (Решение от 6 октомври 1982 г. по дело Cilfit и др., 283/81, Recueil, стр. 3415, точка 20). Освен това предимството на международните споразумения, сключени от Общността въз основа на разпоредби от вторичното законодателство, повелява последните да се тълкуват, доколкото е възможно, в съответствие с тези споразумения (Решение от 12 януари 2006 г. по дело Algemene Scheeps Agentuur Dordrecht, C-311/04, Recueil, стр. I-609, точка 25 и посочената по-горе съдебна практика).

18 По отношение на целта на член 216 от Митническия кодекс е видно, че тази разпоредба е насочена да гарантира спазването на международните задължения на Общността, произтичащи от някои преференциални споразумения (вж. в този смисъл седмо съображение от Регламент (ЕИО) № 2144/87 на Съвета от 13 юли 1987 година относно митническото задължение (ОВ L 201, стр. 15), което се отнася до разпоредбите на член 9, параграф 1 от посочения регламент, възпроизведени впоследствие в член 216 от Митническия кодекс). В действителност по силата на т.нар клаузи за „невъзстановяване“ тези споразумения могат да предвидят, че относно получените в Общността под режим активно усъвършенстване компенсаторни продукти прилагането на въведеното от тях преференциално тарифно третиране зависи от плащането на мита при съответния внос на стоки с произход от трети страни, съдържащи се или използвани в посочените продукти.

19 Така клауза за невъзстановяване като предвидената в член 15 от Протокол № 4 има за последица да лиши титуляра на разрешението за активно усъвършенстване от възможността да се възползва от отложеното плащане на митата при внос на стока с произход от трета страна, използвана с цел усъвършенстване, когато компенсаторният продукт е изнесен за страна партньор. Съгласно целта за постигане на двустранна икономическа интеграция, преследвана с дадено преференциално споразумение, каквото е Европейското споразумение за асоцииране между Европейските общности и техните държави-членки, от една страна, и Република Унгария, от друга, тези клаузи за невъзстановяване насърчават използването на стоки с произход от митническата територия на страните по споразумението, като предвиждат заплащането на мита при вноса на стоки с произход от трети страни, използвани в операции по активно усъвършенстване. По този начин клаузите забраняват натрупването на митнически облекчения, което би могло да последва от едновременното прилагане на режим активно усъвършенстване и на преференциална тарифа.

20 Тези обстоятелства доказват, че между целта за насърчаване на износа на общностните предприятия, преследвана с митническия режим активно усъвършенстване (вж. в този смисъл Решение от 29 юни 1995 г. по дело Temic Telefunken, C-437/93, Recueil, стр. I-1687, точка 18 и Решение от 13 март 1997 г. по дело Eridania Beghin-Say, C-103/96, Recueil, стр. I-1453, точка 26), и целта за постигане на икономическа интеграция, присъща на преференциалните споразумения, волята на законодателя е била с приемането на член 216 от Митническия кодекс да се даде предимство на последната.

21 Несъмнено текстът на член 216 от Митническия кодекс предвижда изрично да се облагат с мита само стоки с произход от трети страни, „вложени“ в компенсаторни продукти с произход. Имайки предвид обаче целта и общата систематика на тази разпоредба, следва да се приеме, че тя е предназначена да се прилага и в случаи на предварителен износ на компенсаторни продукти.

22 Следователно предложеното от Agrover буквално тълкуване на член 216 от Митническия кодекс не би могло да се приеме, тъй като за всички операции по активно усъвършенстване, в рамките на които компенсаторният продукт

е предварително изнесен, то би довело до лишаване от полезно действие на международните задължения на Общността, произтичащи от клаузите за невъзстановяване, и до натрупване на митнически облекчения в полза на бенефициера на разрешение за активно усъвършенстване, което законодателят се е опитал да избегне.

23 На последно място, трябва да се отхвърлят доводите на Комисията, че промяната на митническия статут на стоките, предвидена в член 115, параграф 3 от Митническия кодекс, била несъвместима с тълкуване на член 216 от посочения Кодекс, което допуска прилагането му към операции от вид EX/IM. Противно на твърденията на Комисията, посоченият член 115, параграф 3 има за предмет и за последица не да измени митническия произход на въпросните стоки, а да промени тяхното „митническо положение", за да се приложи режимът активно усъвършенстване.

24 В това отношение следва да се изтъкне, че условията за прилагане на член 115, параграф 3 от Митническия кодекс в случай на извършване на предварителен износ са уточнени в член 572 от Регламент (ЕИО) № 2454/93 на Комисията от 2 юли 1993 г. относно някои разпоредби по прилагането на Регламент № 2913/92 (ОВ L 253, стр. 1; Специално издание на български език 2007 г., глава 2, том 7, стр. 3), изменен с Регламент (ЕО) № 3665/93 на Комисията от 21 декември 1993 г. (ОВ L 335, стр. 1; Специално издание на български език 2007 г., глава 2, том 6, стр. 37), според който изменението в митническото положение се извършва „относно изнесени компенсаторни продукти към датата на приемане на митническа декларация за износ и при условие, че внесените стоки са въведени в митнически режим" активно усъвършенстване и „за вносните стоки и еквивалентните стоки към момента на вдигане на вносните стоки, които са обект на деклариране за поставяне под [този] режим". В случай на операция от вид EX/IM член 577 от този регламент предвижда освен това, че режимът е приключен, „когато декларацията, чийто предмет са необщностните стоки, е била приета от митническите органи".

25 Следователно съгласно тези разпоредби, в случай на операция от вид EX/IM, едва към момента на вноса на стоките с произход от трети страни митническите

органи са в състояние да проверят дали съвкупността от условия на режима активно усъвършенстване са изпълнени и дали член 216 от Митническия кодекс не е пречка за отлагането на плащането на вносните мита.

26 При това положение на първия въпрос е уместно да се отговори, че член 216 от Митническия кодекс се прилага към операции по активно усъвършенстване, посочени в член 115, параграф 1, буква б) от посочения Кодекс, при които компенсаторните продукти са били изнесени извън Общността преди вноса на вносните стоки.

По втория въпрос

27 Със своя втори въпрос препращащата юрисдикция пита по същество дали дадено предприятие, в положение, подобно на това на Agrover, има право по силата на член 220, параграф 2, буква б) от Митническия кодекс да изисква спрямо него да не се извършва последващо събиране на вносни мита върху стоки с произход от трети страни, които не са сключили с Общността споразумение, предвиждащо предоставянето на преференциално тарифно третиране.

28 Agrover поддържа, че трябвало бъде освободено от плащане по смисъла на член 220, параграф 2, буква б) от Митническия кодекс поради допуснати грешки от страна на митническите органи. То ги упреква за издаването на сертификат EUR.1 и за дадените различни тълкувания на член 216 от посочения Кодекс. Agrover твърди, че винаги е действало добросъвестно и е предоставило на тези органи всички необходими документи, за да се ползва от освобождаване от вносни мита. Според него фактът, че посочените органи не са се противопоставили на този внос, представлява грешка, която по естеството си е пречка за последващо вземане предвид на мита, като в този смисъл се позовава на Решение от 1 април 1993 г. по дело Hewlett Packard France (C-250/91, Recueil, стр. I-1819).

29 Италианското правителство счита, че в настоящия случай не са изпълнени условията за прилагане на член 220, параграф 2, буква б) от Митническия кодекс.

30 Следва да се напомни, че съгласно член 220, параграф 2, буква б) от Митническия кодекс компетентните органи не извършват последващо вземане предвид на вносни мита само ако са изпълнени три кумулативни условия. На първо място, митата трябва да не са били събрани в резултат на грешка от страна на самите компетентни органи, по-нататък, допусната от тях грешка трябва по естеството си да е такава, че да не е било възможно да бъде открита по разумен начин от добросъвестен длъжник, и накрая, длъжникът трябва да е спазил всички разпоредби на действащото законодателство, свързани с митническата декларация (вж. по аналогия Решение от 12 юли 1989 г. по дело Binder, 161/88, Recueil, стр. 2415, точки 15 и 16, Решение от 14 май 1996 г. по дело Faroe Seafood и др., C-153/94 и C-204/94, Recueil, стр. I-2465, точка 83, Определение от 9 декември 1999 г. по дело CPL Imperial 2 и Unifrigo/Комисия, C-299/98 P, Recueil, стр. I-8683, точка 22, както и Определение от 11 октомври 2001 г. по дело William Hinton & Sons, C-30/00, Recueil, стр. I-7511, точки 68, 69, 71 и 72). При положение че тези условия са изпълнени, длъжникът има право да изисква спрямо него да не се извършва последващо събиране (Решение от 27 юни 1991 г. по дело Mecanarte, C-348/89, Recueil, стр. I-3277, точка 12).

31 Важно е да се напомни относно първото от тези условия, че член 220, параграф 2, буква б) от Митническия кодекс има за цел да защити оправданите правни очаквания на длъжника, що се отнася до достоверността на всички сведения, въз основа на които се взема решението дали да се съберат митата или не. Оправданите правни очаквания на длъжника заслужават предвидената в този член защита, ако „самите“ компетентни власти са дали повод за тези очаквания. Така единствено допуснатите грешки, последица от активно действие на компетентните органи, дават правото да не се извършва последващо събиране на мита (вж. по аналогия Решение по дело Mecanarte, посочено по-горе, точки 19 и 23).

32 Що се отнася до второто от посочените по-горе условия, възможността да бъде открита извършената от компетентните митнически органи грешка следва да бъде преценена, като се има предвид нейното естество, професионалният опит

на заинтересованите субекти и положената от тях дължима грижа. Естеството на грешката зависи от сложността или напротив, от достатъчно опростения характер на въпросната правна уредба и от периода от време, през който е била налице допуснатата от органите грешка (Решение от 3 март 2005 г. по дело Biegi Nahrungsmittel и Commonfood/Комисия, C-499/03 P, Recueil, стр. I-1751, точки 47 и 48, както и посочената по-горе съдебна практика).

33 С оглед на третото условие декларatорът е длъжен да предостави на компетентните митнически органи всички необходими сведения, предвидени от общностната и националната правна уредба, като при необходимост митническите органи ги допълват и ги прилагат по отношение на поисканото митническо третиране за разглежданите стоки (Решение по дело Faroe Seafood и др., посочено по-горе, точка 108).

34 Съгласно установеното с член 234 ЕО разпределение на правомощията ролята на Съда се ограничава до предоставянето на препращащата юрисдикция на насоките за тълкуване, необходими за решаване на образуваното пред нея дело, като тя следва да приложи тези правила и да прецени, с оглед на съвкупността от конкретните обстоятелства по спора, с който е сезирана, и по-специално с оглед на представените за тази цел доказателства от ищеца, дали е изпълнено всяко едно от необходимите условия, за да е налице право да се изисква да не се извършва последващо събиране на вносни мита на основание на член 220, параграф 2, буква б) от Митническия кодекс.

35 При това положение на втория въпрос е уместно да се отговори, че когато при приключване на операция по активно усъвършенстване (система с отложено плащане) с еквивалентна компенсация и предварителен износ компетентните органи не са се противопоставили на освобождаване от вносни мита на стоки с произход от трети страни въз основа на член 216 от Митническия кодекс, те трябва да се откажат последващо вземане предвид на посочените вносни мита по силата на член 220, параграф 2, буква б) от посочения кодекс, ако са

изпълнени три кумулативни условия. На първо място, митата трябва да не са били събрани в резултат на грешка от страна на самите компетентни органи, по-нататък, извършената от тях грешка трябва по естеството си да е такава, че да не е можело да бъде открита по разумен начин от добросъвестен длъжник, и накрая, длъжникът трябва да е спазил всички разпоредби на действащото законодателство, свързани с митническата декларация. Препращащата юрисдикция е компетентна да прецени дали случаят по главното производство е такъв, с оглед на съвкупността от конкретните обстоятелства по спора, с който е сезирана, и по-специално с оглед на представените за тази цел доказателства от ищеца по главното производство.

По съдебните разноски

36 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред препращащата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (трети състав) реши:

1) Член 216 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността, изменен с Регламент (ЕО) № 2700/2000 на Европейския парламент и на Съвета от 16 ноември 2000 година, се прилага към операции по активно усъвършенстване, посочени в член 115, параграф 1, буква б) от посочения регламент, при които компенсаторните продукти са изнесени извън Общността преди вноса на вносни стоки.

2) Когато при приключване на операция по активно усъвършенстване (система с отложено плащане) с еквивалентна компенсация и предварителен износ компетентните органи не са се противопоставили на освобождаване от вносни мита на стоки с произход от трети страни въз основа на член 216 от Регламент № 2913/92, изменен с Регламент № 2700/2000, те трябва да се откажат от последващо вземане предвид на посочените вносни мита по силата на член 220, параграф 2, буква б) от посочения регламент, ако са изпълнени три кумулативни условия. На първо място, митата трябва да не са били събрани в резултат на грешка от страна на самите компетентни органи, по-нататък, допуснатата от тях грешка трябва по естеството си да е такава, че да не е можело по разумен начин да бъде открита от добросъвестен длъжник, и накрая, длъжникът трябва да е спазил всички разпоредби на действащото законодателство, свързани с митническата декларация. Препращащата юрисдикция е компетентна да прецени дали случаят по главното производство е такъв, с оглед на съвкупността от конкретните обстоятелства по спора, с който е сезирана, и по-специално с оглед на представените за тази цел доказателства от ищеца по главното производство.

Подписи